

[Formanden]

tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 131:

Forslag til lov om Handelsflådens Velfærdsråd.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 17/1 90. Første behandling 30/1 90. Betænkning 15/3 90).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

§ 4
vedtoges med 114 stemmer mod 11.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 4 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 2 og 3
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, og §§ 6-10
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 54:

Forslag til lov om ændring af lov om social tilstand. (Indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende).

Af socialministeren (Aase Olesen).

(Fremsat 1/11 89. Første behandling 9/11 89. Betænkning 22/3 90).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser det med meget stor tilfredshed, at det efter årtiers arbejde nu endelig er lykkedes at skabe flertal for, at man kan få lov til at passe sine egne nærmeste hjemme, når de er døende.

Vi er stort set enige om det i Folketinget. Det, der skaber problemer i dag, er, hvor meget man skal have for det.

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte regeringens ændringsforslag om at bruge dagpengesatsen. Vores argumentation er, at det for det første drejer sig om en meget kort periode, måske nogle få uger og allerhøjest nogle ganske få måneder, og at man for det andet måske bagefter kommer i en meget vanskelig situation, fordi man har haft en lønnedgang i den periode. Vi mener, at det ville være rimeligt, at man tilbød hjemmehjælperløn.

Jeg forstår heller ikke, at nogen kan gå imod det. Det skulle jo gerne være sådan, at alle grupper i samfundet fik mulighed for at benytte sig af denne ordning, og ikke sådan, at kun de velhavende har råd til det.

[Inger Stilling Pedersen]

Vi er glade for, at det er lykkedes at komme så langt, men endnu kan der være et problem i, at plejeorloven ophører straks ved dødsfaldet. For mange vil der derefter være grund til at gå over i en sygeperiode, som man så kan få lægen til at attestere. Men vi vil gerne følge dette punkt nøjere.

Vi stemmer for det, og vi er glade for, at vi er kommet så langt. Vi mener, det er en stor ting til gavn og håb for mange . . .

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at denne sal har en ganske interessant akustik. Det har jeg konstateret heroppefra. Somme tider er det lettere herfra at følge samtaler nede i salen end at høre taleren. Jeg siger ikke, hvor disse punkter er. Det beholder jeg for mig selv.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Vi mener altså, at det er uhyre vigtigt, at vi nu giver denne mulighed for, at man kan få lov til at være hjemme, og at det ikke er lønnen, der kommer til at afgøre det.

Påstanden om, at nogle – og måske navnlig kvinderne – nu skulle blive tvunget, mener vi ikke kan berettige, at de mennesker, der ønsker det, ikke skal have lov til det. Det må være ligesom i eventyrene, hvor man altid, hvis man kan, opfylder den døendes sidste ønske; vi må også i Danmark have råd til at opfylde dette ønske. Hvis den døendes højeste ønske er at få lov til at være hjemme i den sidste tid og parterne er indstillet på det, skal det ikke være økonomien, der bevirker, at det ikke sker.

Det betyder selvfølgelig, at faciliteterne i kommunerne skal være i orden, og jeg er enig i, at der må være døgnplejemuligheder i alle kommuner; men det er så en anden sag, som vi må arbejde for.

Hanne Andersen (S):

Når vi vedtager ændringsforslagene her, opnår vi den ret, som mange har ventet på i mange år, at kunne blive plejet i eget hjem i den sidste tid, og de nærstående opnår samtidig retten til at gøre det, hvis de opnår orlov på deres arbejdsplads.

Der er foretaget mange skøn og beregninger. En arbejdsgruppe har været nedsat, og den har også givet udtryk for, at de skøn og beregninger, den er kommet med, er usikre. Ministeren

lagde for med skøn og beregninger, der startede ved 800 mio. kr. og bevægede sig ned til 345 mio. kr. og nu til 57 mio. kr. i 1990. Alene det belyser jo klart, hvor stor usikkerheden er omkring udgifterne til plejeorlov. Vi tror sågar, at det kunne være blevet neutralt, ja, der kunne endda være blevet overskud, alt efter hvilke elementer man havde lagt ind i beregningerne.

Skønnet om forbruget af hjemmehjælp mener vi er i overkanten, for en pårørende på plejeorlov kan ikke beslaglægge lige så mange hjemmepleje- og hjemmehjælpsressourcer som den dyre sygehussektor; så vi tror fortsat på samlet udgiftsneutralitet for den offentlige sektor.

Vi kunne have regnet længe endnu og lavet endnu flere skøn, men vi synes, at der er ventet længe nok. Der har været ført mange forhandlinger og er lavet mange regnestykker. Nu trænger vi til, at der bliver trykket på knapperne. Fem år er der gået, siden Socialdemokratiet lagde det første beslutningsforslag på Folketingets bord, og nu er vi nået til vejs ende.

Et enigt Folketing besluttede i sidste folketingsssamling ved det tredje beslutningsforslag, at plejevederlaget skulle være kompensation for dokumenteret løntab op til højeste hjemmehjælperløn. Ministeren foreslår nu, at det skal være dagpengesatsen. Det er skuffende, at netop de partier, der sent – men på eget initiativ – tilsluttede sig det flertal, der var for beslutningsforslaget, nu løber fra deres ønske om at være med. Det er også dybt skuffende, at det skal være nogle få kroner, der skiller os ad her i den sidste fase. Men jeg vil gerne takke det flertal: SF, CD og Kristeligt Folkeparti, der sammen med Socialdemokratiet har holdt fast på hjemmehjælperkompensationen.

Resultatet af ministerens ændringsforslag ville blot blive en legalisering af de sygemeldinger, forstående læger har lavet til pårørende. Vi mener ikke, at det er en sygdom at ville opfylde ønsket fra slægtninge, der gerne vil plejes hjemme, og derfor skal man naturligvis heller ikke have plejevederlag på niveau med de sygedagpenge, man kunne få, hvis man selv havde været syg; det er et ønske, der skal imødekommes på et anstændigt niveau, så det bliver et reelt tilbud.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil gerne på den konservative gruppes

[Karen Højte Jensen]

vegne sige, at vi synes, det er positivt, at vi i enighed blandt alle Folketingets partier er nået så langt med dette forslag, som vil være meget positivt i forhold til en lang række familier.

Jeg vil understrege, at det, der skiller os nu, alene er størrelsen af lønkomensationen til den pårørende. Udgangspunktet var jo fra samtlige Folketingets partier, at forslaget skulle være udgiftsneutralt. Der har været foretaget en grundig undersøgelse, og det har vist sig, at det ikke kan lade sig gøre, men for at spare på de samlede offentlige udgifter har socialministeren stillet ændringsforslag, således at den pårørende ikke skal aflønnes med hjemmehjælperløn, men med sygedagpenge.

Det forslag støtter vi. I virkeligheden er det et ganske logisk forslag, fordi en lønkomensation, der svarer til dagpenge, er den samme komensation, som den pårørende ville få, hvis vedkommende selv var syg. Det er den sats, vi arbejder med i andre tilfælde.

Birgitte Husmark (SF):

Ganske kort vil jeg på Socialistisk Folkepartis vegne sige, at vi er utrolig glade for, at det har kunnet lykkes at samle et flertal om at skaffe aflønning af de pårørende, der vil passe døende i eget hjem. Vi synes, at det – med et lidt skævt udtryk – sikrer livskvalitet. Det sikrer i hvert fald livskvalitet for de efterladte at kunne tage afsked på den måde, det nu vil kunne lade sig gøre på.

Det er at dreje debatten, når fru Karen Højte Jensen siger, at det eneste, der skiller, er aflønningen. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at der bliver aflønning på op til højeste hjemmehjælperniveau. Det er netop det, der gør, at en vid kreds af personer har mulighed for at gøre brug af denne ordning. Det ville ikke være tilfældet, hvis det blev på dagpengeniveau. Det er derfor, det er så vigtigt, at der er skabt et flertal, og det er meget glædeligt, at det har kunnet lade sig gøre.

Hanne Severinsen (V):

Det flertal, som vi har opnået for plejeorlov, var et flertal, der blev skabt sidste år for princippet, men der blev samtidig opnået flertal for princippet om, at ordningen skulle være udgiftsneutral. Derfor har regeringspartierne lagt afgørende vægt på, at vi fandt en sådan måde at gennemføre dette lovforslag på, at der rent faktisk blev tale om en særdeles begrænset udgift.

Derfor har regeringspartierne stillet forslaget om, at man aflønner – sådan som man jo gør i alle andre tilsvarende situationer – med sygedagpenge. Jeg synes i virkeligheden, at det er en logisk ting: Er man selv syg, får man sygedagpenge; er man hjemme for at passe sin døende pårørende, så får man også sygedagpenge. Jeg synes, det ville være en god løsning, hvis vi kunne blive enige om det. Det er lidt trist, synes jeg, at vi ikke har kunnet holde fast i det princip, som vi trods alt var enige om før sommerferien, at det skulle være udgiftsneutralt.

Venstres gruppe minus en enkelt er tilhænger af det ændringsforslag, som socialministeren har stillet om sygedagpenge. Vi havde håbet, at det kunne samle flertal – det ser det ikke ud til – men jeg vil stadig væk sige, at jeg synes, det ville have været den bedste løsning.

Kirsten Lee (RV):

Det var et enigt Folketing, der sidste år stod bag princippet om, at indførelse af plejeorlov skulle være udgiftsneutral. Vi beklager, at flertallet ikke har villet stå ved den vedtagelse og bag det princip, som det var med til at skrive under på.

I Det Radikale Venstre beklager vi dybt, ligesom fru Hanne Severinsen, at flertallet ikke kan gå ind for de ændringsforslag, som ministeren har stillet, sådan at vi kunne gennemføre dette udgiftsneutralt.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Vi har jo set mange regnestykker, og som jeg sagde før, kunne vi have lavet endnu flere og lagt flere elementer ind i det skøn, vi har haft hidtil. Hvis man f.eks. havde taget det element ind, at der kommer nogle i arbejde i de stillinger, hvor der er bevilget orlov – og vi kunne nøjes med at sige i halvdelen – ville der blive en merbeskæftigelse, der ville give en merskatteindtægt. Og man kunne lave mere specifikke skøn på nogle andre områder; men det er i hvert fald nogle områder, som man ikke har ønsket at tage med ind i skønnene.

Selv om det hedder den samlede offentlige sektor, har man kun ønsket at inddrage de dele, der ligger i det sociale område og i sygehusvæsenet. Man har overhovedet ikke medtaget de andre områder. De regnestykker, vi har set hidtil, har vi tidligere kaldt afværgeregnestykker, og det har tiden også bevist at de var.

Jane Oksen (FP):

Jeg vil gerne på Fremskridtspartiets vegne tilkendegive, at dette lovforslag er et af de forslag, hvor Fremskridtspartiet ikke har gruppedisciplin. Det vil sige, at samtlige Fremskridtspartiets gruppemedlemmer er frit stillet til dette forslag. Det, jeg siger, dækker således min personlige mening.

Jeg har altid været tilhænger af, at vi fik indført plejevederlag ved pasning af døende. Når vi støtter socialministerens ændringsforslag, ser vi det dog også i forbindelse med det næste forslag, der er på dagsordenen i dag, nemlig om pasning af syge børn. De i Fremskridtspartiet, der støtter forslaget, mener, at det havde været bedre, at det kun var et dagpengebeløb, der blev ydet, frem for hjemmehjælperløn, og det mener vi ud fra, at det ville have gjort forslaget billigere. Det var jo en forudsætning, at det skulle være udgiftsneutralt, men det kan vi jo forstå at samtlige partier i Folketinget har fra-faldet.

Alligevel vil der være Fremskridtsfolk, der vil støtte dette forslag, og jeg er selv en af dem, men jeg kan ikke på nuværende tidspunkt sige, hvor mange i Fremskridtsgruppen der støtter det; jeg vil tro, det er ca. halvdelen. Det er altså ikke regeringens, men flertallets forslag, Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Kristeligt Folkepartis, og Jørgen Winthers, som ca. halvdelen af Fremskridtspartiets gruppe støtter.

Jørgen Winther (V):

Jeg vil først bemærke, at jeg i denne sag taler på egne vegne og ikke på Venstres gruppes vegne.

Det er sådan, at både regeringen og oppositionen er positive over for tanken om plejeorlov. Det er der ikke nogen diskussion om. Det, der skiller, er det økonomiske. Regeringen foreslår dagpengesats, hvilket alt i alt vil koste 94 mio. kr. ekstra, mens oppositionen foreslår hjemmehjælpersats, hvilket vil koste omkring 126 mio. kr. Det vil sige, at den faktiske forskel på regeringens og oppositionens forslag er på omkring 32 mio. kr.

Angående de økonomiske beregninger vil jeg gerne sige, at denne sag har været sådan, at det virkelig har været svært at finde ud af, hvad der er fakta. De første beregninger, der kom i april måned 1989, gik ud på, at plejeorloven ville ko-

ste ekstra 800 mio. kr. på årsbasis. Derefter kom der beregninger i november måned 1989, der viste, at plejeorloven ville koste omkring 345 mio. kr. Siden har regeringen nedsat en arbejdsgruppe, der beregnede, at det vil koste omkring 149 mio. kr. Og når så de to uger efter dødsfaldet tages bort, bliver det kun 126 mio. kr.

Med hensyn til beregningerne vil jeg gerne nævne et eksempel, der tydeligt viser, at det er svært at skønne, hvor stor besparelsen er. I regeringens arbejdsgruppe går man ud fra, at besparelsen kun er på 600 kr. pr. sparet sengedag. Enhver ved, at den billigste seng i Danmark koster et sted mellem 2.200 kr. og 2.500 kr. De 600 kr. er rigtigt, hvis det er en isoleret besparelse på en afdeling, men hvis det er en hel afdeling, der bliver lukket, vil besparelsen faktisk svare til de 2.500 kr. pr. sengedag, og så får man pludselig en helt anden økonomi i sagen.

Når vi nu om lidt skal stemme, stemmer jeg for socialministerens ændringsforslag nr. 5 og 6, men jeg kan ikke støtte nr. 1, 2, 3 og 4. Der er især to årsager til, at jeg stemmer, som jeg nu engang gør. For det første er der inden for bi-standsloven i dag muligheder for, at man kan få aflønning som hjemmehjælper; og det vil sige, at i nogle kommuner bliver det sådan, at de pårørende kan få hjemmehjælpersats eller sygedagpengesats, og det vil blive lidt uoverskueligt.

Den anden og for mig væsentlige årsag til, at jeg stemmer, som jeg gør, er begrebet troværdighed. I denne sag har jeg tidligere sagt, at jeg går ind for Socialdemokratiets forslag angående en aflønning som hjemmehjælper, og det sagde jeg i maj måned sidste år, dengang regeringen sagde nej til forslaget. Denne udtalelse føler jeg mig bundet af, og den vil jeg stå ved.

Alt i alt føler jeg, at jeg kan konstatere, at oppositionen og regeringen er enige om, at der skal indføres plejeorlov; det er bare et lille bitte beløb, der skiller os nu. Faktisk er det kun 32 mio. kr., og skal man se det i relation til arbejdsløshedsdagpenge, er det mindre end 1 promille af de samlede dagpenge.

Jeg håber, at det samlede Folketing kan stemme for ved sidste behandling.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Winther, at ef-

[Hanne Andersen]

ter at jeg havde læst aviser i lørdags, gav jeg mig til at lede, fordi hr. Jørgen Winther sagde, at han havde bragt 12 forslag frem om plejevederlag, og jeg kan desværre ikke se, at nogen af dem er kommet frem til Folketinget.

Men jeg vil benytte lejligheden til at sige hr. Jørgen Winther tak for, at han har holdt fast ved sin overbevisning og fortsat støtter forslaget.

Per Stig Møller (KF):

Der er ikke tvivl om, at dette er et af de holdningsmæssigt væsentligste forslag, som vi behandler i Folketinget. Det drejer sig jo om menneskers sværeste stund, både for dem, som af tragiske grunde ikke skal opleve flere, og for dem, som skal leve videre med en fornemmelse af, at de kunne have gjort den lettere, eller leve videre med dårlig samvittighed over, at de ikke kunne gøre det bedre. Det er meget vigtigt for menneskers liv, at vi sørger for en menneskeværdig død.

Det er konstateret, at Folketinget i forsommeren var enig om, at forudsætningen for at starte dette var udgiftsneutralitet. Jeg kan også konstatere, at Folketingets ønske om, at man fremmer denne sag, har fået regeringen til oven i købet at strække sig ud over udgiftsneutralitet og foreslå dagpengeniveauet, som jeg beklager meget at fru Hanne Andersen kalder et uanstændigt niveau.

Jeg er enig med SF's fru Birgitte Husmark i, at det drejer sig om at sikre livskvaliteten, som jeg sagde indledningsvis, også for de efterladte, men jeg er ked af, at denne livskvalitet både for dem, som ikke skal opleve mere, og for dem, som skal leve videre bagefter, nu flækker Folketinget i spørgsmålet om dagpenge- eller hjemmehjælperniveau.

Jeg synes, det burde have været muligt at blive enig om – når regeringen har bevæget sig bort fra det, der var enighed om i fjor – at lande på dagpengeniveauet, som jeg ikke kan acceptere er uanstændigt. Hvis man ikke ønskede at gøre dette meget alvorlige emne til en strid mellem partier, kunne man jo så siden se, om det viste sig at være rimeligt eller urimeligt.

Derfor synes jeg, at vi burde have kunnet opnå enighed, og jeg vil, selv om jeg har stor sympati for det som de øvrige af regeringspartierne, ikke være med til at fremme en overbudspolitik på et menneskeligt så alvorligt punkt.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg har ikke kaldt dagpengeniveauet uanstændigt. Jeg har sagt, at hvis det skulle være et reelt, godt tilbud, så skulle det være den hjemmehjælper-sats, vi forhandlede os frem til alle partierne imellem i foråret. For det første er det ikke sygdom at passe nære pårørende, der skal dø. For det andet ville man komme i den situation, at folk, der forlod deres arbejde og fik orlov, kun kunne få orlov på dagpengesats, hvormod de, der blev ansat som hjemmehjælp, kunne få en højere sats. Og det var ikke udgangspunktet. Udgangspunktet var oprindeligt op til 300.000 kr. i lønkomensation, og så forhandlede et samlet Folketing sig frem til hjemmehjælper-satsen.

Hvis det ikke skal være ulighed mellem den, der forlader sit arbejde, og den, der bliver ansat som hjemmehjælper, ja, så bliver vi nødt til at fastholde den beslutning, vi traf i fællesskab i foråret.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Der flyver mange fraser og mange ord fra den ene og den anden side i salen. Jeg synes, det er meget forkert at bruge ordet »overbudspolitik«, når det drejer sig om denne sag. Det drejer sig altså om personer, som har fået at vide, at vi ikke kan gøre mere for dem, det vil sige at terminalstadiet er indtrådt, og at døden indtræffer i løbet af meget kort tid. Der er ikke tale om, at nogen skal ligge i årevis, men om en meget kort periode.

I nogle kommuner, bl.a. Randers, har man allerede praktiseret det længe med meget fint resultat, og dér får man hjemmehjælperløn. Det er altså ikke noget, man lige har fundet på. Jeg synes ikke, vi kan være bekendt at bruge sådan nogle ord i sådan en sag. Man kan have forskellige opfattelser, men det drejer sig om mennesker, der er døende, og som vi gerne vil vise sympati for, men man har ikke rigtig noget at have den i. Derfor vil Kristeligt Folkeparti igen sige tak, fordi vi er kommet så langt med det, også til hr. Jørgen Winther for, at han har stået fast på det, der har været en hjertesag for ham i mange, mange år. Eftersom Kristeligt Folkeparti har haft forslaget fremme flere gange, forventer vi, selv om man af forskellige grunde ik-

[Inger Stilling Pedersen]

ke kan stemme for det, at man alligevel ser, at de mennesker, der tager ansvaret for loven, også virkelig mener det. Det er altså ikke bare noget, som vi kan kalde overbudspolitik.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu var det udtrykkeligt mit ønske, at der ikke skulle polemiseres i så alvorlig en sag. Jeg synes faktisk, at det er det, man er i gang med her. Det grundlæggende må være, at vi ikke skal anse hinanden som hjemmehjælpere, men at vi her fra det offentlige sikrer hinanden mulighed for at støtte i så alvorlig en sag. Det er det afgørende i denne situation, og det er det, vi alle er enige om.

Derefter kan jeg kun konstatere, at man har bevæget sig fra udgiftsneutralitet til dagpenge, til hjemmehjælperniveau, og da er det, at vi stiller spørgsmålet: Ingen højere? Det er det, jeg ikke vil være med til.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg minder om, at det er en debat om ændringsforslagene. Det vil sige, at det er en debat om, hvorvidt vi skal have det ene eller det andet niveau. Der har været talt meget om, at det er svært at skønne om økonomien, men det er ikke svært at skønne om forskellen på de to satser. Det er helt klart, at den er der. Her er jeg da meget enig med fru Jane Oksen i, at det i andre sammenhænge er meget almindeligt, at man får sygedagpenge. Hvorfor skulle man så ikke få det her? Det er den logiske måde at gøre det på.

Men når der nu er blevet sagt alt muligt om troværdighed og den slags, må det også være troværdigt, når man vedtager, at det skal være udgiftsneutral. Så må man også på en eller anden måde have en forpligtelse til at sørge for, at det også bliver udgiftsneutral.

Det er rigtigt, at der er nogle, der i dag kan blive ansat som hjemmehjælpere, men så bliver det i et ansættelsesforhold. Det, jeg vil tale om her, er plejeorlov, og her er det logisk med sygedagpenge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 55 stemte for, 68 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 6 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om social bi- stand. (Regler for regulering m.v. af tilskud til tabt arbejdsfortjeneste og etablering af kontaktpersonordning for voksne døvblinde efter bi- standslovens § 48 samt godtgørelse til forældre med alvorligt syge børn under 14 år).

Af socialministeren (Aase Olesen).
(Fremsat 18/1 90. Første behandling 1/2 90. Betænkning 22/3 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-